

مشکلات ساختاری توسعه بیمه‌های زندگی

دکتر حسین کدخدائی

عضو هیأت علمی دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه

بیمه یکی از مکانیسم‌های ضروری در توسعه بازار مالی است. در میان انواع بیمه‌ها، بیمه زندگی به سبب بعد زمانی نسبتاً بلند مدت و خصوصیات ویژه، از توجه کمتری در کشورهای در حال توسعه برخوردار است. گرایش به بیمه‌های اشخاص از عوامل متعدد زمینه‌ساز همچون نیاز فیزیولوژیکی، اجتناب از مخاطرات، احساس تعلق و نیاز به فعالیت اجتماعی، خودآگاهی و تکامل ناشی می‌شود. به طور کلی بیمه‌های اشخاص، طرح اجتماعی مبتنی بر جمع آوری وجود حق بیمه و بهره رسانی به بیمه شده و جامعه در سطح کلان است. قطعیت نداشتن تاریخ وقوع خطر، سهولت نسبی طبقه‌بندی خطر، بعد زمانی دراز مدت و واستگی مبلغ پرداختی یا خسارت به نظر بیمه‌گر، تفاوت‌های اساسی و ویژگی‌های بیمه زندگی را تشکیل می‌دهند. بیمه‌های زندگی، آثار اجتماعی و اقتصادی بی‌شمار دارند که از میان این آثار، برخورداری از ماهیت پسانداز و سرمایه‌گذاری، تأمین اجتماعی و برقراری منبع مالی و درآمدی از عمدت‌ترین نمادهای بیمه زندگی است. خطرهای اساسی موضوع بیمه زندگی را مرگ و ازکاراً فناوری تشکیل می‌دهد. شرایط اقتصادی به ویژه تورم، کسادی، بروز شرایط بحرانی و سقوط بازارهای سرمایه، عناصر تصمیم‌گیری افراد در مبادرت به خرید بیمه‌های زندگی را تحت شعاع قرار می‌دهد.^۱

۱. موارد عمدۀ بحران مالی – اقتصادی در سال‌های ۱۹۲۹، ۱۹۷۳، ۱۹۷۴، ۱۹۷۸، ۱۹۸۲ و ۱۹۸۷ به وقوع پیوست (برای توضیحات بیشتر، رک. مأخذ شماره ۱۳).

۱. ساختار بیمه در کشورهای در حال توسعه

صنعت بیمه در کشورهای در حال توسعه مورد توجه، اقبال و استقبال عمومی قرار ندارد و در مجموعه ساختار مالی این گونه کشورها از افق کمرنگ برخوردار است. موانع، محدودیت‌ها و علل توسعه نیافتگی بیمه، به ویژه بیمه زندگی، در این گونه کشورها در بخش بعدی تشریح شده است.

ساختار بیمه در کشورهای در حال توسعه دچار دو معضل عمدۀ است. اساسی‌ترین مشکل، زمینه فرهنگی و دیدگاه جزئی غالب در خصوص بیمه است. این دیدگاه پدیده‌هایی چون بیمه را از منظر فرهنگ سنتی، گامی در ضدیت با قضا و قدر تلقی می‌کند و بنابر این حوادث آینده و غیرقابل پیش‌بینی را با دیدگاه جزئی و انعطاف ناپذیر، امری محتموم می‌داند. در مباحثت سرمایه‌گذاری، اولین ریسک و خطر با عنوان ریسک قضا و قدر به رسمیت شناخته شده ولی این پدیده که یکی از انواع مختلف مخاطرات است، در جوامع سنتی یا در حال توسعه بسیار قوی‌تر و غیرواقع بینانه‌تر مورد توجه است.^۱ دومین معضل که نوعاً مشکل فرهنگی است این تلقی و طرز نگرش است که بیمه یک محصول و پدیده‌گرفته شده از دنیای صنعتی و جامعه توسعه یافته است و بنابر این با مختصات جامعه در حال توسعه و بیان‌های فرهنگی – فکری جامعه در حال توسعه سنخیتی ندارد. این نگرش که بیمه را پدیده‌ای بیرونی و پیوندی تلقی می‌کند اعتبار و ارزش بیمه را زیر سؤال می‌برد و زندگی چند هزار ساله بدون بیمه را قابل تکرار و بدون مشکل تلقی می‌کند و از این نکته غفلت می‌ورزد که مشخصات فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی جوامع امروز کاملاً عوض شده است. در حالی که ساختار بیمه در کشورهای در حال توسعه از رشد بالتبه ضعیف این صنعت حکایت دارد، در کشورهای نو صنعتی، صنعت بیمه متحول شده است. در برخی از کشورها مانند برزیل یا کره جنوبی که از درآمد نسبتاً پایین‌تر برخوردارند سالیانه ۴۰۰ تا ۵۰۰ میلیون دلار عاید شرکت‌های بیمه می‌شود. در مالزی، ۶۲ شرکت بیمه فعال با ۲۸۰۰۰ نمایندگی و حق بیمه سرانه ۷۰ دلار، توسعه بیمه در این کشور را بازگو می‌کند. در کره جنوبی بیمه‌های زندگی منبع عمدۀ سرمایه‌گذاری‌ها محسوب می‌شوند. در این کشور بیمه‌های زندگی ۶۰ درصد بیمه‌ها را تشکیل می‌دهند، در حالی که این نسبت در کشور ما به حدود ۱۰

در صد نمی‌رسد.^۱ در جدول شماره ۱، وضعیت بیمه در کشورهای در حال توسعه نشان داده شده است.

جدول ۱. بیمه در کشورهای در حال توسعه (جدول مقایسه‌ای در ابتدای دهه ۱۹۹۰)

گروه کشورها: توسعه یافته، نو صنعتی، در حال توسعه	متوجه امید به زندگی	متوجه حق بیمه سرانه
(سال)	(به دلار)	
توسعه یافته شامل: سویس، زاپن، نروژ، امریکا سوئد، کانادا، آلمان، فرانسه، هلند، ایتالیا، انگلستان، استرالیا	۷۶/۷	۱۶۱۵/۱
نو صنعتی شامل: کره جنوبی، آرژانتین، مالزی، مکزیک	۷۰/۲	۸۸/۷
در حال توسعه شامل: برزیل، فیلیپین، چین، الجزایر، مصر، اندونزی، کنیا، پاکستان، هند، نیجریه	۶۳/۵	۱۰/۳

UNPP, *Human Development Report*, 1994

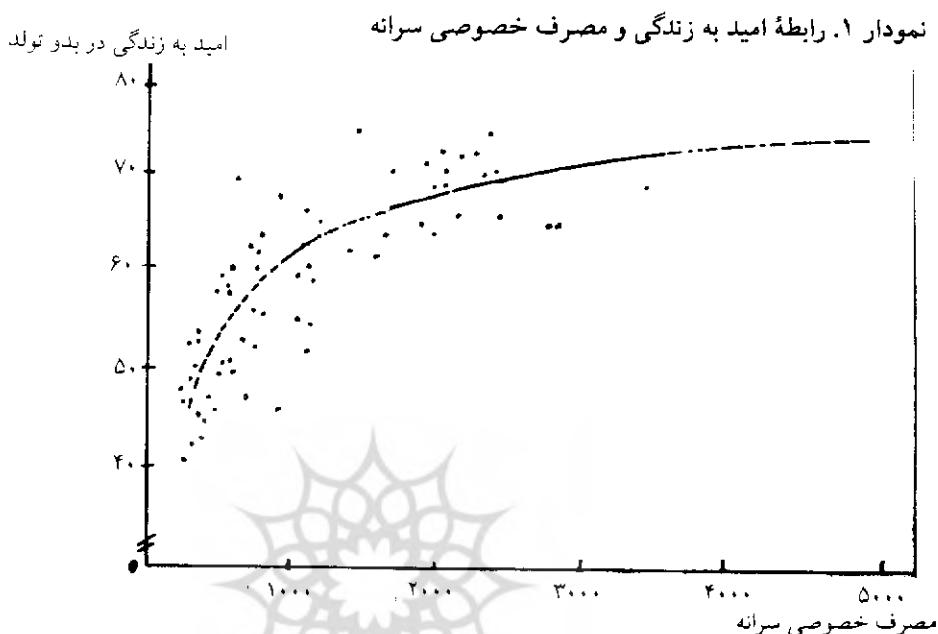
مأخذ:

در جدول، مقایسه حق بیمه سرانه و امید به زندگی (متوجه عمر) حاکی از آن است که در کشورهای با حق بیمه سرانه بیشتر، امید به زندگی نیز بالاتر است و این لحاظ کشورهای در حال توسعه با حق بیمه سرانه بسیار ضعیف در حداقل قرار دارند.

۲. پیش‌نیازهای بیمه زندگی

زمینه‌های رشد و توسعه بیمه را مجموعه‌ای از عوامل، شامل فرهنگ عمومی، بازار مالی توسعه یافته و مجهز به ابزارها و بازارهای تأمین اطمینان، تبلیغات و شفاقت اطلاعاتی، و تکنیک‌های پیشرفته ارزیابی ریسک تشکیل می‌دهند. به طور کلی بیمه زندگی، به صورت پدیده مؤثر در افزایش امید به زندگی، نیازمند مجموعه سه گانه پیش‌نیاز شامل ۱. امید به زندگی در بد و تولد؛ ۲. میزان باسوسادی؛ و ۳. سطح درآمد سرانه است و به هر اندازه، زمینه‌های سه گانه دچار محدودیت و ضعف باشند بیمه زندگی از توسعه کمتری برخوردار خواهد شد. رابطه میان امید به زندگی (متوجه طول

عمر) در بدو تولد و مصرف خصوصی سرانه براساس داده‌های مقطعی ۶۸ کشور در اوایل دهه ۱۹۹۰ در نمودار شماره ۱ ارائه شده است.

همان گونه که اشاره شد، فرهنگ عمومی نیازمند تحول اساسی در جهت مقبولیت گسترده و همه پذیر بیمه زندگی است. بازار مالی محدود به شبکه بانکی دولتی و غیررقابتی و فاقد مؤسسات مالی غیربانکی، امکان تجهیز و توسعه ابزارهای مورد نیاز را فراهم نمی‌کند. برای توسعه بیمه‌ها به ویژه بیمه زندگی، بازار مالی گسترده متشکل از شبکه بانکی، انواع مؤسسات ملی، بیمه، بازنیستگی، بازارهای سرمایه اولیه و ثانویه و بازار تأمین اطمینان ضرورت دارد. در این بازار کلیه استناد و اوراق بهادر از جمله انواع بیمه‌نامه‌ها امکان انتقال و خرید و فروش می‌یابند و از این طریق گردش پول و سرمایه تسهیل می‌شود. بیمه‌های زندگی با افزایش درآمد سرانه و توسعه شفافیت اطلاعاتی در شبکه‌های اقتصادی و سرمایه‌گذاری به رشد بیشتر دست می‌یابند. ویژگی‌های انواع بیمه زندگی که در جدول شماره ۲ گردآوری شده، بر ضرورت عوامل پیش‌نیاز تأکید می‌کند.

جدول ۲. ویژگی‌های انواع بیمه زندگی

ویژگی‌ها	انواع بیمه زندگی
<ul style="list-style-type: none"> - حق بیمه ارزان - اثرباری آن از تورم کمتر است (به علت مبلغ نسبتاً کمتر) 	بیمه زندگی زمانی <ul style="list-style-type: none"> ۱. بیمه زندگی خطر فوت ساده - بیمه‌نامه قابل تمدید - بیمه‌نامه قابل تمدید به بیمه دائمی - بیمه زندگی مانده بدھکار ۲. بیمه به شرط حیات ۳. بیمه زندگی مشترک ۴. بیمه مختلط پس انداز
<ul style="list-style-type: none"> - پوشش تمام زندگی و تضمین کافی - اقساط مناسب با درآمد - پس انداز - ارزان‌تر و کم‌بودن مبلغ 	بیمه تمام زندگی <ul style="list-style-type: none"> ۱. بیمه با پرداخت حق بیمه در کل طول قرارداد ۲. بیمه با پرداخت حق بیمه محدود
<ul style="list-style-type: none"> - سرمایه سرمایه‌گذاری ذخیر و حق بیمه در سهام شرکت‌های شود - حق بیمه در ۵ سال اول کمتر و بعد از آن تضاعفی می‌شود (نوع دوم) - سرمایه بیمه در سرمید = ۲ برابر، ترکیبی از بیمه‌نامه‌های پس انداز ساده و بیمه به شرط حیات - در نوع با حق انتخاب: افزایش سرمایه در سال‌های اولیه؛ تغییر از بدون مشارکت به مشارکت در هنافع؛ انتقال بیمه به همسر 	بیمه‌های پس انداز <ul style="list-style-type: none"> ۱. بیمه پس انداز سرمایه‌گذاری ۲. بیمه پس انداز با کاهش حق بیمه در سال‌های اولیه ۳. بیمه پس انداز با ۲ برابر سرمایه ۴. بیمه پس انداز با حق انتخاب
<ul style="list-style-type: none"> - پرداخت مستمری دوره‌ای برای مدت زمان معین یا تمام مدت حیات بیمه شده - اقساط پرداختی بیمه گر شامل: اصل، سود سرمایه‌گذاری، باقیمانده (اضافی) - بیمه هشتري مشترک، پرداخت تا حیات آخرین بازمانده (نوع اول) - حق بیمه یکجا - سالیانه (نوع دوم) - مستمری بلافصله، با فاصله (نوع سوم) - تأمین درآمد معین در طول حیات یعمشده (نوع چهارم) - شناوره، مناسب با شرایط تورمی (نوع پنجم) - مستمری پس از مرگ نان آور (نوع ششم) 	مستمری‌ها <ul style="list-style-type: none"> ۱. مستمری براساس تعداد افراد تحت پوشش ۲. مستمری براساس نحوه پرداخت حق بیمه ۳. مستمری بر مبنای تاریخ آغاز پرداخت مستمری ۴. مستمری براساس شرط برگشت و حق بیمه ۵. بیمه‌نامه مستمری متغیر ۶. بیمه مستمری خانوادگی

أنواع متفرقة

- پرداخت به شریک دوم در صورت فوت اولی	۱. بیمه نامه مخصوص شرکا و همکاران تجاری
- پوشش نیاز مالی کودکان و نوجوانان	۲. بیمه نامه فرزندان
- تأمین مالی تحصیلات	۳. سرمایه تحصیلی فرزندان
- پرداخت ۱/۲ در هزار سرمایه بیمه	۴. بیمه فوت ناشی از حادثه
- برای نقص عضو	۵. بیمه نقص عضو از کارافتادگی
- مناسب هواود بیماری	۶. بیمه ناشی از بیماری
- برای از کارافتادگی	۷. بیمه مستمر از کارافتادگی
- بیمه پس انداز بازنشستگی؛ ترکیبی از	۸. بیمه قوارداد درآمد بازنشستگی
پس انداز و بیمه خطر فوت ساده زمانی	۹. بیمه مستمر مضاعف
- تعهد بیمه گر در مورد پرداخت سرمایه مضاعف در فاصله زمانی خاص و در صورت فوت بیمه شده	

۳. موائع توسعه بیمه زندگی

فقدان برخی از پیش نیازها، رشد ضعیف بیمه زندگی را در پی دارد. بیمه زندگی در اقتصاد ایران، به صورت سپر اطمینان و سرمایه گذاری بلند مدت، با مشکلات ساختاری متفاوت از سایر انواع بیمه مواجه است. افزون بر مشکل فرهنگی، موائع توسعه بیمه های زندگی را عواملی همچون حاکمیت دیدگاه کوتاه مدت در سرمایه گذاری، فقدان برنامه ریزی شخصی، وجود انواع مخاطرات به صورت پدیده پیچیده ریسک به ویژه ریسک اطلاعات انحرافی، تبلیغات ناکافی و نارسا و غیرکار، شرایط خاص و محدود بودن قابلیت های ابزارهای مالی و سرمایه گذاری، و عدم استفاده از روش های پیشرفته برآورد ریسک (خلاصه شده در نمودار شماره ۲). تشکیل می دهد.

نمودار ۲. موائع عمده توسعه ساختاری بیمه زندگی

بازار مالی

فرهنگ اقتصادی عمومی

- کوتاه مدت نگری در سرمایه گذاری ها
- فقدان برنامه ریزی شخصی
- ضعف تبلیغات و شفافیت اطلاعاتی
- درجه بالای خطرپذیری
- فقدان ابزارها و بازارهای تسهیل کننده
- فقدان امکانات و مکانیسم های ارزیابی دقیق ریسک

الف) فرهنگ عمومی و کوتاه مدت نگری در سرمایه‌گذاری‌ها

فرهنگ جزئی تقدیرگرایی و توجه غیراصولی به پدیده سرنوشت یکی از مهم‌ترین موانع فرهنگی توسعه بیمه زندگی محسوب می‌شود. در این نوع بیشن، افراد با اعتقاد به تقدیر و سرنوشت محظوظ، از هرگونه حرکت در جهت تحول و تغییر در زندگی آینده خودداری می‌کنند و قضا و قدر را به شکل غیرواقع بینانه در زندگی خویش دخالت می‌دهند. زبان حال این افراد و این نوع نگرش در

تقدیر مرا هر آنچه بایستی داد غم خوردن و کوشیدن ما بیهوذه است

خلاصه می‌شود. این نوع تفکر، افزون بر این که افراد را از مبادرت به سرمایه‌گذاری‌های بلند مدت باز می‌دارد، به حاکمیت شرایط انفعالی و فقدان برنامه‌ریزی در زندگی می‌انجامد. یکی از بارزترین نتایج این‌گونه نگرش، حرکت کوتاه مدت در مسیر سرمایه‌گذاری‌هاست. اشخاص به شدت با سرمایه‌گذاری برخوردار از منافع دراز مدت بیگانه‌اند و حتی اشخاص ممکن تلاش می‌کنند تا وجهه مازاد را در سرمایه‌گذاری‌های کوتاه مدت، سودآور و بدون مخاطرات زیاد وارد کنند. کوتاه مدت نگری در سرمایه‌گذاری‌ها پدیده معمول اقتصادهای در حال توسعه است. تنگناهای زیربنایی که به دلیل ضعف گرایش عمومی در مشارکت‌های اقتصادی بلند مدت، در این‌گونه کشورها دیده می‌شود از حاکمیت فرهنگ کوتاه مدت نگری حکایت دارد.

یکی از عوامل دیگر که به این نوع نگرش دامن می‌زند روند فزاینده رشد قیمت‌ها و تورم از نوع حاد (نرخ بیشتر از ۲۰ درصد در سال) است. انواع مخاطرات و ریسک‌ها که برخی از آن‌ها همچون ریسک اشتباهات مدیریت به کشورهای در حال توسعه اختصاص دارد، فضای سرمایه‌گذاری در کشورهای مزبور را مکدر و پرهزینه می‌سازد و تصمیم‌گیری مالی برای این‌گونه جوامع را با دشواری رو به رو می‌کند. نبود تشویق‌های مالی و مالیاتی نیز، علاوه بر ریسک‌ها، یکی دیگر از زمینه‌های کوتاه مدت نگری است. برای مثال در کشور اسپانیا، نگهداری سهام به مدت ۱۰ سال از معافیت مالیاتی افزایش قیمت برخوردار است. سرانجام، ماندگاری و رواج فرهنگ کوتاه مدت نگری از فقدان بیمه‌های متناسب با مخاطرات سرمایه‌گذاری، به ویژه نبود بیمه بدھی و بیمه مسئولیت ناشی می‌شود.

ب) فقدان برنامه‌ریزی شخصی

فقدان برنامه‌ریزی شخصی از بی‌توجهی به انواع تسهیلات مالی و سرمایه‌گذاری

آشکار می‌شود. در واقع، انواع بیمه‌های اشخاص به ویژه بیمه اعتبراً، زندگی، بازنشستگی و از کارافتادگی با برنامه‌ریزی اشخاص برای آینده ارتباط پیدا می‌کند. در کشورهای در حال توسعه، اشخاص معمولاً به علت روزمرگی و زندگی فاقد برنامه‌ریزی شخصی طرح خاصی برای آینده ندارند. بیمه زندگی نوعی برنامه‌ریزی برای آینده است و شخص به سبب کم انتکایی به زندگی هدفمند و رشدگرا، آینده مشخصی در فرا راه خود متصور نیست و در نتیجه برای دورنمای مبهم و آینده دور از دسترس برنامه‌ریزی ندارد. افزون بر این، اصولاً برنامه‌ریزی در زندگی شخصی افراد، حرکتی فرهنگی است و عموماً از اوان کودکی، مبادرت به برنامه‌ریزی در وجود شخص شکل می‌گیرد. انفعالی محوری، تصمیم‌گیری‌های مقطعي، حرمان و سرگردانی، پای‌بندی شدید به گذشته و سنت‌ها و اضطراب از آینده نامشخص، جنبه‌های مختلفی از انتکای زیاد افراد به گذشته و بی‌اعتقادی به آینده است. یک تفکر ناسالم در این زمینه که بر مصرف گرایی تکیه دارد می‌گوید: «گذشته گذشت، فردا خواب و خیال است، امروز زندگی کن، یا ... چو فردا شود فکر فردا کنیم ...». تصوراتی از این گونه، ریشه فرهنگ برنامه‌ریزی در جامعه را خشک و شخص را از آینده‌اش جدا می‌کند؛ تسلیم شده در برابر زمان به پیش می‌رود و بدون هرگونه برنامه‌ریزی به استقبال حوادث می‌شتابد.

پ) ضعف تبلیغات و شفافیت اطلاعاتی

فعالیت شرکت‌های بیمه شامل قرارداد و فروش بیمه‌نامه، نیازمند دانش خاص است و افراد آموخته دیده توانند و قادر به رفع ابهام‌ها در این حرفه مورد نیازند. استفاده از انواع فنون تبلیغاتی در توسعه بیمه زندگی نقش مهمی ایفا می‌کند. عرضه ناکافی خدمات بیمه‌ای، فقدان زمینه‌های آموزشی گسترده، تسهیلات ناکافی و مشکلات فروش انواع بیمه‌نامه، در حالی که حدود ۴۳ درصد از جمعیت را روستاییان تشکیل می‌دهند، از مسائل عمده در بخش تبلیغات و شفافیت اطلاعاتی است. آمار پراکنده و نامت مرکز و در دسترس نبودن اطلاعات کافی، دقیق و به هنگام، شناخت عمومی در زمینه پدیده بیمه را در محدودیت کامل قرار می‌دهد و برخورداری از عرضه قوى و غیرمهم، برای استفاده کنندگار خدمات بیمه‌ای امکان ناپذیر می‌شود. در اقتصادهای توسعه یافته، تسهیل افشای اطلاعاتی یکی از مهم‌ترین هدف‌های قوانین و مقررات جاری است، زیرا دسترس نداشتن به اطلاعات کافی، ریسک‌های متعددی همچون ریسک اطلاعات انحرافی را به مجموعه مخاطرات می‌افزاید و مانع تصمیم‌گیری آگاهانه می‌شود. بیمه

زندگی نیازمند تعذیب اطلاعاتی وسیع و ایجاد و برقراری نظام‌های آموزشی پویا و کاراست که به تربیت نیروی انسانی متخصص و ماهر و مناسب با عملیات بیمه‌ای نیاز دارد.

ت) درجه خطرپذیری زیاد

خطرپذیری از پذیده‌های روزافزون دنیای اقتصادی کنوی است. مواجهه با مجموعه ریسک‌های سرمایه‌گذاری که در مورد بیمه زندگی نیز مصدق پیدا می‌کند یکی از موانع توسعه بیمه زندگی است. این ریسک‌ها که شرایط عدم اطمینان را برای فعالان اقتصادی از جمله سرمایه‌گذاران و متقاضیان بیمه زندگی تشید می‌کنند، عبارتند از:

۱. ریسک قضا و قدر؛ ۲. ریسک تورم (قدرت خرید)؛ ۳. ریسک مالی؛ ۴. ریسک اشتباهات مدیریتی؛ ۵. ریسک قصور یا اهمال؛ ۶. ریسک ورشکستگی؛ ۷. ریسک نوسان‌های نرخ بهره؛ ۸. ریسک نوسان‌های نرخ ارز؛ ۹. ریسک تجدید سرمایه‌گذاری؛ ۱۰. ریسک کشور؛ ۱۱. ریسک سیستماتیک و غیر سیستماتیک؛ ۱۲. ریسک فعالیت (صنعت یا محصول)؛ ۱۳. ریسک بازار؛ ۱۴. ریسک سیاسی؛ ۱۵. ریسک تجاری؛ ۱۶. ریسک نقدینگی؛ ۱۷. ریسک اعتبار؛ و ۱۸. ریسک اطلاعات انحرافی.

در میان این ریسک‌ها، ریسک‌های قضا و قدر، تورم، اشتباهات مدیریتی نوسان‌های نرخ بهره و ارز، تجدید سرمایه‌گذاری و اطلاعات انحرافی بر بیمه زندگی مؤثرند و هزینه دستیابی به اطلاعات و تصمیم‌گیری آگاهانه را افزایش می‌دهند. انواع بیمه‌های زندگی به علت برخورداری از شرایط سرمایه‌گذاری بلند مدت، به حاکمیت شرایط اطمینان نیاز دارند و وجود انواع ریسک‌ها، اعتماد و اطمینان در مبادرت به بیمه زندگی را کاهش می‌دهد.

ث) فقدان ابزارها و بازارهای تسهیل کننده

در مورد خاص کشور ما این مسئله کاملاً قابل مشاهده است. شرکت‌های بیمه در چهار زمینه به سرمایه‌گذاری مبادرت کرده‌اند که ابعاد آن محدود و ضعیف و نیازمند استفاده از ابزار و بازارهای گسترده است. زمینه‌های چهارگانه^۱ عبارتند از: ۱. سرمایه‌گذاری در سهام شرکت‌ها؛ ۲. اختصاص ۲۵ درصد از ذخایر فنی به خرید اوراق قرضه دولتی و استناد خزانه طبق آیین‌نامه شماره ۱۲ مصوب شورای عالی بیمه؛ ۳.

سپرده‌های بانکی کوتاه و بلند مدت؛ و ۴. مشارکت مدنی. درآمد حاصل از روش‌های مختلف سرمایه‌گذاری بیمه‌ها در ایران را بهره اوراق قرضه، بهره سپرده بانکی، سود سهام و سایر درآمدها تشکیل می‌دهد. به علت حجم نسبتاً ضعیف سرمایه‌گذاری‌ها، نسبت درآمد حاصل از سرمایه‌گذاری به کل سرمایه‌گذاری شرکت‌های بیمه در سال‌های اولیه دهه ۱۳۷۰ و تا قبل از تثبیت نرخ ارز، بین ۱۱/۶ تا ۳/۹ درصد در نوسان بوده است.^۱ در همین دوره، با حدود ۸۵/۵ درصد، سپرده‌های بانکی بیشترین سهم از کل سرمایه‌گذاری‌های شرکت‌های بیمه را به خود اختصاص داده است. تصویر اشاره شده حاکی از این است که بیمه‌ها به علت خلاً ابزار و بازار قادر به سرمایه‌گذاری‌های پرتفوی یا سبدی متناسب ریسک معتدل و بازده نسبتاً مطمئن نیستند. در نتیجه این وضعیت، بخش عمده‌ای از سرمایه‌گذاری‌های بیمه‌ای به سپرده بانکی محدود شده است.

ج) فقدان امکانات و مکانیسم‌های ارزیابی دقیق ریسک

عوامل مؤثر در انتخاب ریسک در بیمه زندگی، سن، قد، وزن، وضعیت جسمانی (چاقی، لاغری، عضلانی)، تاریخچه سلامت خانواده، وضعیت پزشکی، سابقه بیماری، شغل و حرف، عادت‌ها و خصوصیات اخلاقی و سایر عوامل (مسافرت، ملیت، نژاد ...) است. محاسبات در زمینه‌های ارزیابی دقیق حق بیمه سالیانه براساس مبلغ پرداختی به بیمه شده صورت می‌گیرد که در این خصوص جدول مرگ و میر مورد استفاده است. دو کاربرد جدول مرگ و میر و استفاده مقایسه‌ای تغییر نرخ در طول زمان در جدول‌های شماره^۲ ۳ و ۴ ارائه شده است.^۲

جدول ۳. جدول مرگ و میر مورد استفاده برخی از شرکت‌های بیمه

سن افراد در بدو ورود (X)	آغاز هرسال (Lx)	تعداد زندگان در سال موردنرسی (dx)	تعداد درگذشتگان در طول سال موردنرسی (qx)	احتمال مرگ و میر سالیانه (q _x)	امید و احتمال زنده‌بودن (Px)
.	۶۷/۵
.
.
۵	۹۷۱,۰۴۰	۵۳۰	۲۴,۲۸۰	۰/۵۵	۶۴/۴۳
۵	۴,۸۹۳,۲۷۰	۲۹,۴۹۰			

۲. رک. مأخذ شماره^۴.

۱. رک. مأخذ شماره ۲، ص. ۱۲۲.

جدول ۴. مقایسه نرخ مرگ و میر در چند جدول مورد استفاده شرکت‌های بیمه

دوره استفاده	نام جدول و زمان تهیه	سن: ۳۰ ۴۰ ۵۰ ۶۰
۱۳۴۶-۱۳۱۳	(۱۸۸۷-۱۸۱۹) AF	۲۲/۱ ۱۶/۴ ۹/۸ ۷
۱۳۵۳-۱۳۴۶	(۱۹۴۹-۱۹۴۶) PM	۲۲/۴ ۹/۹ ۵ ۳
۱۳۵۳ تاکنون	(۱۹۶۴-۱۹۶۰) PM	۲۱/۱ ۸/۹ ۳/۹ ۱/۸

منبع: مأخذ شماره ۴.

محاسبات ریاضی احتمالات زنده بودن از روش‌ها و معادلات ریاضی پیچیده‌ای برخوردار است که برای مثال در حالت بیمه‌های زمانی تمام عمر رابطه به صورت

$$A_{x:n}^1 = \sum_{k=0}^{n-1} V_k^{k+1} P_x q_{x+k}$$

بیان می‌شود که در آن زمان پرداخت $1 + K$ ، ارزش V و خالص حق بیمه A_x است. علت تغییر q_x در طول زمان تحول شرایط بهداشتی است و به طور ساده می‌توان مقدار تخمینی احتمال مرگ (q_x) را از فرمول $q_x = \frac{D_x}{E_x + 1/2 D_x}$ محاسبه کرد که در آن D_x تعداد موارد مشاهدات مرگ، E_x مجموع n مورد افراد زنده که در مشاهدات شرکت داشته‌اند و زمان مرگ $(\frac{1}{3} + x)$ مفروض است.^۱ وجود ریسک‌های متعدد در بخش سرمایه‌گذاری‌ها از جمله بیمه زندگی، استفاده از مکانیسم‌های محاسباتی پیشرفته را اجتناب ناپذیر می‌کند. فقدان تکنیک‌های پیشرفته محاسباتی و مشکل محاسبه دقیق ریسک، از نوسان‌پذیری عواملی چون نرخ بهره، نرخ ارز، نرخ تورم و مقررات ناشی می‌شود. با توجه به موارد متعدد ریسک و شناوری پارامترهای اقتصاد‌کلان، استفاده از فرمول‌های خاص ضرورت دارد به صورتی که مخاطرات عمدی و ابهام‌ها در محاسبات لحاظ شود.

۴. چشم‌انداز تحول، گام‌های ضروری

بیمه زندگی عملاً نوعی پسانداز و دریک نگرش جامع سرمایه‌گذاری تلقی می‌شود. از این رو، توسعه بیمه زندگی به تحول زیربنایی در ساختار سرمایه‌گذاری نیازمند است.

۱. رک. مأخذ شماره ۱۲، ص. ۲۳.

بیمه زندگی مجموعه پرداخت‌های متهی به اباست پس انداز و ایجاد سرمایه‌گذاری است. با این تعریف، بیمه زندگی یک مکانیسم اطمینان بخش مبتنی بر مفاهیم ریاضی و اقتصادی است و در صورتی که ماحصل بیمه زندگی به صورت یک پس انداز باشکی افزایش یابد و ارزش افزوده یا افزایش مبلغ، با صرفه اقتصادی همراه نباشد بیمه شده از این اقدام چندان طرفی نخواهد بست. بنابر این بیمه زندگی پدیده مشترکی از مفاهیم ریاضی و اقتصادی است که در صورت فقدان شرایط اطمینان، گرایش به این نوع بیمه با رشد و توسعه کافی همراه نخواهد بود. راه حل‌هایی که می‌توان مورد استفاده قرار داد شامل برخی گام‌های ضروری است که به طور خلاصه به آن‌ها اشاره می‌شود.

الف) رفع موانع فرهنگی

نخستین گام در جهت محو موانع توسعه بیمه زندگی، بهبود زمینه فرهنگی است. در نگرش جزمنی و اعتقاد به سرنوشت محظوظ و ضعف قطعی انسان در مقابله با پیشامدهای آتی، ضرورتاً باید در سمینارها و دوره‌های آموزشی در دستور و محور کار قرار گیرد. در عین حال روشنگری به تنها یی چاره‌ساز نیست بلکه در عمل نیز باید تدابیری اندیشید و جوابزیر و امتیازهایی برای استفاده کنندگان از بیمه‌های زندگی مقرر کرد. برای مثال، در مالزی نظام بیمه در طول دوره پرداخت حق بیمه، سفر زیارتی مکه برای بیمه شوندگان تدارک دیده و یا در هند با توجه به اهمیت زیاد و هزینه سنگین، تسهیلات امور کفن و دفن برای مشتریان طراحی شده است. مسئله بیمه زندگی از دیدگاه مذهبی و اعتقادی و بیان جهات و زمینه‌های مختلف آن نیازمند مطالعه، بررسی و روشنگری است. تلقی نادرست مبنی بر این که بیمه یک فراورده وارداتی است و با فرهنگ ما سازگاری ندارد گرایش عمومی به بیمه را آسیب پذیر و بازار مالی بیمه گستر را محدود می‌کند. فراهم کردن شفاقت اطلاعاتی در زمینه فعالیت شرکت‌های بیمه و سرمایه‌گذاری‌های انجام گرفته این شرکت‌ها یکی دیگر از اقدام‌های مفید در جهت توسعه فضای فرهنگی بیمه است. ایجاد شرایط اطمینان بدون ارائه اطلاعات دقیق، صحیح و به‌هنگام امکان‌پذیر نیست. انتشار اطلاعات کامل و شفاف در زمینه فعالیت‌های بیمه‌ای به ویژه ابعاد و مزایای بیمه‌های اشخاص، مسؤولیت و بدھی، زمینه‌ساز توسعه فرهنگی بیمه است.

ب) گسترش بازار مالی

بازار مالی محدود بزرگ‌ترین مانع در توسعه انواع ابزارهای است. رسک در بازار مالی ایران با زیر مجموعه مشخصی دیده می‌شود که برخی از اجزای این مجموعه رسک، با

ایجاد ابزارهای مالی و سرمایه‌گذاری جدید قابل رفع است. فقدان انواع بیمه، به ویژه برخی از بیمه‌های اشخاص، محدوده عملیات شرکت‌های بیمه را از رشد مورد انتظار دور نگه داشته است. یکی از دلایل این معضل را باید در توسعه نیافتگی بیمه‌های خصوصی جست و جو کرد که در گسترش بازار مالی مؤثر است. فقدان ابزارها و بازارهای تسهیل کننده به ویژه در بخش پولی و مالی و همچنین فقدان تسهیلات اعتباری کافی، توسعه سرمایه‌گذاری از جمله مکانیسم‌های بلند مدت مانند بیمه‌زنگی را با دشواری رو به رو می‌کند. در همین زمینه، یکی از اقدام‌های مؤثر ایجاد شرایط تثیت اقتصادی است. بدون تثیت پایدار، تمایل عمومی در استفاده از بیمه‌های اشخاص در حداقل باقی می‌ماند. سایر گام‌هایی که در جهت تجهیز و توسعه شرکت‌های بیمه مؤثر واقع می‌شوند عبارتند از: توسعه شبکه تخصصی تحلیل طرح‌ها در سرمایه‌گذاری‌ها، تقویت شبکه نیروی انسانی ارزیابی کننده ریسک، ایجاد سیستم حسابداری جامع ارائه دهنده اطلاعات مدیریتی و صورت‌های مالی ادواری و برقراری دوره‌های مدیریت پرتفوی پیشرفته.

۵. نتیجه قضیه

بیمه زندگی از مکانیسم‌های عمدۀ توسعه بازار مالی است زیرا از یک سو، پس انداز هدف سند را تسهیل می‌کند و از دیگر سو، زمینه توسعه سرمایه‌گذاری را هموار می‌سازد. زمینه‌های رشد و توسعه بیمه زندگی را مجموعه‌ای از عوامل همچون فرهنگ عمومی، بازار مالی توسعه یافته و مجهز به ابزار و بازار تأمین اطمینان، تبلیغات و شفافیت اطلاعاتی، و تکنیک‌های پیشرفته ارزیابی ریسک تشکیل می‌دهد. فقدان برخی از زمینه‌های مزبور، رشد ضعیف بیمه زندگی را در پی خواهد داشت.

بیمه زندگی در اقتصاد ایران با مشکلات ساختاری در زمینه‌های متفاوت روبروست. حاکمیت دیدگاه کوتاه مدت در سرمایه‌گذاری، فقدان برنامه‌ریزی اشخاص، وجود انواع مخاطرات به صورت پدیده پیچیده ریسک، تبلیغات ناکافی، نارسا و غیرکارا، شرایط خاص و محدود بودن قابلیت‌های ابزار مالی و عدم استفاده از روش‌های توسعه یافته برآورد ریسک، مشکلات غیرفرهنگی را تشکیل می‌دهند. در بخش فرهنگی، تقدیرگرایی و توجه غیراصولی به سرنوشت محروم و نگرش به بیمه به منزله یک پدیده وارداتی، امکان توسعه بیمه‌های زندگی را با محدودیت مواجه ساخته است.

در جوار سیستم بانکی، بازار سرمایه و صندوق‌های بازنشتگی، بیمه‌ها یکی از مهم‌ترین ارکان بازار مالی شناخته شده‌اند و بیمه زندگی از عمدۀ ترین زمینه‌های جذب پس‌اندازها و توسعه سرمایه‌گذاری به شمار می‌آید. رفع مشکلات ساختاری، استفاده بهینه از این ابزار بیمه‌ای پیشرفت‌ه را تسهیل می‌کند. ■

مأخذ

۱. الوائی، سید‌مهدی. نظام‌های اداری‌تطیفی، دانشگاه‌پیام نور، ۱۳۷۳، ص ص ۶۹-۶۱.
۲. بیمه‌مرکزی ایران. فصلنامه‌صنعت بیمه (ویژه سومین سمینار «بیمه و توسعه»)، سال یازدهم، ش ۴۳، پاییز ۱۳۷۵.
۳. جوهریان، محمدولی. بیمه عمر، انتشارات شرکت سهامی بیمه ایران، ۱۳۶۸.
۴. دستبار، هادی. اصول و کلیات بیمه‌های اشخاص، انتشارات دانشگاه علامه طباطبایی، تهران: ۱۳۷۲.
۵. فرجادی، سونجهر. «بیمه‌های عمر و بازنشتگی»، نشریه ش ۸ مدرسه عالی بیمه تهران، ۱۳۵۴.
۶. کدخدایی، حسین. چگونگی توسعه مؤسسات مالی در ایران، ۱۳۷۰.
۷. ———— «نیازهای مقرراتی بازار سرمایه ایران»، تحقیقات مالی، ش ۵۰، زمستان ۱۳۷۳ - بهار ۱۳۷۴، ص ص ۴۷ - ۲۷.
۸. ———— موانع توسعه مقرراتی بازار سرمایه ایران، ۱۳۷۵.
۹. ———— «شناخت علل پایین بودن بهره‌وری»، مدیریت دولتی، ش ۳۴ و ۳۵، ۱۳۷۵، ص ص. ۸۴ - ۹۶.
۱۰. [روزنامه] همشهری. «گزارش مقدماتی و مسحورهای مطالعه از بخش مالی و بازار سرمایه در جمهوری اسلامی ایران، بانک جهانی»، ش ۳۷۸ / ۱/۳۱، ۱۳۷۳/۱، ص ۴.

11. Francis, J.C., *Management of Investment*, Mc Grawhill, 1988.

12. Gerber, Hans, *Life Insurance Mathematics*, Springer-Verlag, 1990.

13. Wilson, John & Carmd, *A Guide to Pension & Life Assurance*, Richard Clay Ltd, London: 1988.